

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
Milliyetçilik Hayali!

Leon Efendi Baus, 19. yüzyılda ailesini Yunanistan'dan Irak'a taşıyan bir Osmanlı askeri doktorunun torunuydu. Osmanlı yasalarına göre babası Yunan olarak kabul ediliyordu. 1897 yılında Yunanistan ile Osmanlı Hilafeti arasında savaş patlak verdiğinde, babası Hilafete olan tabiiyetini korumak için bağlılık yemini etmişti.

Osmanlı Hilafetinin mirası 1918 yılında müttefik kuvvetler tarafından paylaşıldıktan sonra Baus'a Arap vatandaşlığı verildi. 1919 yılında Baus, İngiliz Yüksek Komiseri'ne, kendisinin nasıl Arap olmaya zorlandığını anlatmaya çalıştığı bir mektup yazdı. Ayrıca İngilizlerin "Hicaz, Mezopotamya, Transüdü'n (Şark'ül Ürdün), Mısır ve Türkiye'yi tam olarak nasıl hazır bir hale getirebileceklerini ve şimdi insanları bu yeni doğan ülkelerin tebaası olmaya nasıl zorladıklarını" da sorguluyordu! İngiliz Manda yetkilileri onun endişelerine hiçbir çözüm bulmadı ve onun davası çözümsüz kaldı.

1921 yılında İngiliz hükümeti Transüdü'n Emirliği'ni kurdu ve yönetimi Kral Faysal'ın kardeşi Abdullah'a verdi. İngiliz subaylar, Arap isyanındaki rolü nedeniyle Abdullah'a bir ödül ve aynı şekilde Suriye ile Filistin arasında bir tampon bölge olması için bölgeyi böldüler. Bu ise, Genel Suriye Kongresi'nin, İngiltere'nin Filistin'i Suriye'den ayırmasına ve buranın Siyonist yerleşimciler tarafından kolonileştirilmesine karşı çıkma girişimlerinin ardından geldi.

1924 yılında Mustafa Kemal'in Hilafeti kaldırmasının ardından, Arap isyanının başlamasından sonra İngiltere'nin "Hicaz Kralı" unvanını verdiği Şerif Hüseyin, kendisini yeni Halife olarak ilan etti. Ancak Halife olarak yönetimi uzun sürmedi. İngiliz sömürge subayları desteklerini Hüseyin'den İbn Suud'a kaydırды; 1925'te Mekke'yi ele geçiren İbn Suud, Hüseyin'i sürgüne gönderdi ve İbn Suud kendisini yeni "Hicaz Kralı" olarak ilan etti.

Daha sonra 1932 yılında Suud ailesi, Hicaz ve Necd bölgelerindeki topraklarını birleştirerek kendi krallıklarını kurdu. 1936 yılında Fransa Lübnan için bir antlaşma taslağı hazırlayınca, Beyrut, Sayda ve Trablus'ta Suriye ile birleşmeyi talep eden protestolar patlak verdi, ancak Fransa bu protestoları görmezden geldi ve Suriye'yi Lübnan'dan ayırma planlarına devam etti.

Bu toprakların tamamı Osmanlı Hilafetinin bir parçasıydı. Baus'un mektuplarında işaret ettiği gibi, bunların üzerine kurulan ulus-devletler sömürgecilik tarafından inşa edilmiştir.

Sömürgeciler Müslüman ülkeleri böldükten sonra, hükümet sistemlerini değiştirmek için çalıştılar, parlamenter sistemler getirildi ve sömürgecilerin memurları, kendilerinin demokratik partiler şeklinde örgütlenmesini onaylamadıkları sürece buraların halkıyla ilişkiye girmeyi reddettiler. Sömürgeciler tarafından iktidara getirilenler, onların yasalarını ve ilkelerini kabul eden kişilerdi. Dolayısıyla Müslüman ülkelerde ulus devletlerin ortaya çıkışı, sömürgecilik tarihi ve İslam beldelerini bölmek isteyen Avrupalı güçlerin baskılarıyla yakından bağlantılıdır.

O zaman soru şudur: Neden bu yönetim şeklini kendimiz için kabul etmeye devam ediyoruz? Cevabı belki de İbn Haldun'un -Allah ona rahmet etsin- yüzyıllar önce yazdığı Mukaddime'sinde bulmak mümkündür; zira orada şöyle

demidir: “Mağlup olan her zaman galip olanın sloganını, üniformasını, davranışını ve diğer durum ve geleneklerinde taklit etmekten hoşlanır; nefsin devamlı galip olanda bir kemal olduğuna inanması ve onun hizmetine girmesi sebebiyle ya ona saygı göstermek içinde yer eder ya da kendisindeki itaat halinin galibin gücünden değil kemal sahibi olduğundan ileri geldiği hatasına düşülür.”

Filistin’de yaşanan son krizle birlikte, Müslüman ülkelerin yönetim biçimlerini ve Batılı ilkeleri benimsemelerini yeniden değerlendirmeye başlamaları büyük önem taşımaktadır. “Üstün” Batı, bugün Filistinli Müslümanlara karşı soykırım işleyen Yahudi varlığının ortaya çıkarılmasından sorumlu olup onun eylemlerini (“devlet hakkı”, “sınırları koruma hakkı”) şeklinde meşrulaştırılmak için kullandığı ulus devlet dili, İslam beldelerindeki mevcut rejimlerin Yahudi varlığına karşı birtakım önlemler almamalarını meşrulaştırmak için kullandıkları dilin aynısıdır.

Allah rahmet eylesin İbn Haldun’un dikkat çektiği nokta, galibin kemal sahibi olduğunu varsaymak yerine yenilginin sebeplerini düşünmek gerektiğidir. Zira İslam beldelerini bugünkü aşağılayıcı duruma getiren şey, Mustafa Kemal’in şeriatı terk etmesi ve Hilafeti kaldırmasıdır. Dolayısıyla İslam beldeleri sadece İslami hayatı yeniden başlatarak ve Hilafeti yeniden tesis ederek içinde buldukları mevcut koşulların üstesinden gelebilirler. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْنَا فِي الْقَوْمِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ **Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaatte bulunmuştur. Onlar bana kulluk eder ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Artık bundan sonra kimler inkâr ederse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.” [Nur 55]**

Cüde İbn-i Abdullah’tan şöyle dediği rivayet edilmiştir: Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu: مَنْ قُتِلَ تَحْتَ رَايَةٍ عَمِّيَّةٍ يَدْعُو عَصَبِيَّةً أَوْ يَنْصُرُ عَصَبِيَّةً فَقَتَلَهُ جَاهِلِيَّةٌ **“Her kim körü körüne (çekilmiş) bir bayrağın altında savaşır, bir asabeye/ırkçılığa davet eder veya bir asabeye yardımda bulunursa, cahiliye ölümüyle ölmüş olur.”** İmam Nevevi, bu hadisin şerhinde şöyle dedi: “Asabiyet için öfkelenmek, dine yardım etmek için değildir; asabiyet, zulüm üzere olduğu halde kavmine yardım etmektir.” **“Asabiyet”** kelimesi kabilecilik ve milliyetçilik gibi onunla bağlantılı tüm fikirlere işaret etmektedir. İslam’da, kabileciliğin nefret boyutunu ele alan pek çok hadis mevcuttur. Müslümanlar olarak bizler, İslam sayesinde birleşmeliyiz ve İslami kimliğimiz diğer her şeyin üzerine egemen olmalıdır; aksi takdirde ölümümüz, sanki Müslümanlardan değilmişiz gibi cahiliye ölümü gibi olur! Ve günahkâr olarak ölürüz!

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Halil Musab – Pakistan**